

МИЛА БАБО МАРТО!

Мила бабо Марто,
сутринь рано, рано
гостъ дойде ни вече
слънцето припрѣно.

Нали ти му рече
да се стѣга бърже,
люлчици отъ злато
за насъ да навърже?

Въ люлчици отъ злато
да ни залюлѣе,
нали му заржча
цѣлъ день да ни грѣе?

Нали ти изпреде
съ хурчица чевръсто
свила и пресука
мартенички пѣстри?

Съ бѣло и червено
нали ги направи —
като тѣхъ да бждемъ
весели и здрави?

Мила бабо Марто,
Богъ да те поживи,
да дочакашъ внуци,
правнуци щастливи.

Калина-Малина.

